

ת"פ 53320/04/22 - מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים נגד פלוני (עציר) ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 53320-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	

מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים

פלוני (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד רמי עותמאן

גזר דין

כתב האישום:

- ביום 31.10.22 הורשע הנאשם ע"פ הודאתו, במסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן-זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, נהיגה פוזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), פניית פרסה תוך הפרעה לתנועה, לפי תקנה 44(א) לתקנות התעבורה, סטייה מנתיב הנסיעה תוך הפרעה לתנועה, לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין ותקיפה סתם בן-זוג, לפי סעיף 382 לחוק העונשין.
- בהתאם לעובדות, הנאשם והגב' נוהרא אלטוויל (להלן: "המתלוננת") נשואים מזה כשנתיים ומתגוררים בבית ברחוב אל אמן בשכונת בית חנינה בירושלים (להלן: "הבית").
- באישום הראשון תואר, כי ביום 19.4.2022, בשעה 13:00 לערך, יצא הנאשם מהבית ונעל אחריו את הדלת הראשית וזאת לאחר שהפציר במתלוננת שלא לפגוש את הוריה. בהמשך, בשעה 19:30 לערך, הבחינה המתלוננת כי הדלת האחורית של חדר הכביסה בביתה לא נעולה, יצאה מהבית דרכה ונסעה לבית הוריה מבלי שעדכנה בכך את הנאשם. בשעה 21:00 לערך, הגיע הנאשם לבית אז הבחין כי המתלוננת לא נמצאת בבית. הנאשם נסע לבית הוריה של המתלוננת אשר בקרבת הבית ברכבו (להלן: "הרכב"), ובהגיעו לשם החל לצעוק על המתלוננת ולקלל אותה תוך שהכה את המתלוננת עם המפרק שלו על אפה, משך בשיערה והיכה בראשה של המתלוננת בחוזקה.
- מיד ובסמוך ביקש הנאשם מהמתלוננת להיכנס לרכב ולנסוע עמו לבית. המתלוננת עשתה כן וברכב איים עליה,

כי אם תספר על שארע למשטרה הוא יחתוך אותה יהרוג אותה ויזרוק אותה בפח האשפה. עת הגיעו הנאשם והמתלוננת לביתם, המשיך הנאשם לצעוק על המתלוננת ולהשפילה, חנק אותה, סתם את פיה ואת אפה כדי שלא תצליח לנשום, התיישב על ראשה והניח את המרפק שלו על עמוד השדרה שלה בחוזקה. בשעה 03:30 ברחה המתלוננת מהבית לבית הוריה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומה בבסיס האף, המטומה בזרוע ימין ובזרוע שמאל ופצע על הלשון משמאל.

5. ע"פ המתואר באישום מס' 2, ביום 20.4.2022, בשעה 03:30 לערך, הגיעה המתלוננת לבית הוריה, וזאת נוכח האירוע נשוא האישום הראשון. בהמשך, התקשרה אמה של המתלוננת למשטרה לדווח על האירוע נשוא האישום הראשון, וניידת הגיעה למקום. באותה העת, הבחין הנאשם כי המתלוננת לא נמצאת בדירתם, יצא מדירתם והחל לנהוג ברכב לכיוון בית הוריה של המתלוננת, אז הבחין בניידת משטרה שהגיעה למקום, ביצע פניית פרסה במהירות והחל בבריחה מהמקום.

6. בהמשך למתואר, השוטר גיא מזרחי הבחין ברכבו של הנאשם, ונסע בעקבותיו בניידת משטרתית תוך שהפעיל אורות כחולים מהבהבים וכרז במערכת הכריזה לנאשם לעצור את הרכב. הנאשם לא שעה להוראותיו של השוטר, הגביר את מהירות נסיעתו, נסע בנתיב הנגדי לאורך כביש קו הפרדה רצוף ועקף משאית דרך הנתיב הנגדי במהירות תוך שהוא נוסע באחד הכיכרות בכביש במהירות. השוטר גיא נצמד עם הניידת לרכבו של הנאשם אז עצר הנאשם את רכבו ונעצר.

7. ע"פ העובדות האישום הרביעי, כתשעה חודשים עובר למועד המתואר בעובדות האישום הראשון, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בביתם, בעקבות ויכוח בין הנאשם והמתלוננת על הקשר עם משפחתה, תקף הנאשם את המתלוננת באגרוף לראשה ומנע ממנה להגיע לטיפול רפואי לטפל בכאבי הראש שנגרמו לה כתוצאה מהכאתה.

תסקיר שרות המבחן:

8. בתסקיר מיום 8.2.2023 צוין, כי הנאשם כבן 37, נשוי מזה כשנתיים למתלוננת. טרם מעצרו התגורר עמה בשכירות בבית חנינא ועבד כנהג משאית. שרות המבחן מתאר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. צוין כי לנאשם הרשעה פלילית אחת קודמת משנת 2010, ושתי הרשעות תעבורתיות משנת 2014.

9. משיחה שערך שרות המבחן עם המתלוננת עלה, כי תחילת הקשר אופיין במערכת יחסים תקינה, ואולם לאחר כשלושה חודשים, מערכת היחסים הידרדרה, עד לכדי אלימות מילולית ופיזית מצד שני בני הזוג. בנוסף, ובעקבות הדרדרות במצבה הבריאותי של אמו של הנאשם, הוא החל לצרוך אלכוהול בתדירות גבוהה אשר זו הגבירה את התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת. תוארה מערכת יחסים אשר התאפיינה בשליטה, קינאה ואובססיביות כלפי המתלוננת: הגבלת יציאותיה מהבית, ריחוק ממשפחתה ועוד. עוד מסרה, כי בכל פעם שהנאשם התנהג באופן זה, עזבה את ביתם לבית הוריה ולאחר חיזורים חוזרים ונשנים מצדו, שבה לביתם המשותף. על אף זאת, המתלוננת תארה את קרבתה לנאשם ורצונה לשוב ולתת הזדמנות לקשר שביניהם.

10. בהתייחסותו לעבירה, הנאשם מסר, כי באותה תקופה מצבה הבריאותי של אמו הדרדר והביא ללחץ אשר גרם

למתח בינו לבין אשתו. בנוסף, היה נתון בלחץ כלכלי וכל אלו הביאוהו למתח אשר הגיע לשיאו באירועים נשוא תיק זה. הנאשם הוסיף, כי מעצרו הנוכחי היווה נקודת מפנה בחייו, תוך הבנה מצדו, כי הוא מעוניין לערוך שינוי בחייו ולקח אחריות על מעשיו.

11. להתרשמות שרות המבחן, הרקע בו צמח הנאשם, פגע בהתפתחותו התקינה ותחושת הביטחון שלו. אלו, כך לדעתם, הובילו אותו להתנהגות אלימה, שתלטנית ואימפולסיבית. עוד התרשמו, כי האירוע מבטא קושי מצד הנאשם לבטא כעס ותסכול שגורם להתפרצות של התנהגות אלימה ואימפולסיבית שככל הנראה מועצמת תחת השפעת האלכוהול. בנוסף, הנאשם נעדר סביבה משפחתית וחברתית תומכת, המגבירה את המצוקה והתלות באשתו. כל אלו מהווים גורמי סיכון להישנות העבירה. להערכתם, קיים סיכון גבוה מאוד להישנות התנהגות פוגענית ואלימה מצד הנאשם כלפי אשתו בעתיד, ועל כן, המלצתם הינה להטלת מאסר בפועל, לצד טיפול במסגרת בית הסוהר.

12. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגשו תמונות המתעדות את החבלות במתלוננת, וכן תיעוד רפואי.

13. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, מסר מעסיקו של הנאשם מר מוחמד שוויקי, כי הנאשם מועסק אצלו משך 15 שנה, ועבודתו התבטאה במסירות גבוהה ללקוחות ויחס נאות לעובדים.

טענות הצדדים לעונש:

14. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לעובדות האישום, החומרה העולה מהן, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. צוין, כי לנאשם רישום פלילי ותעבורתי, לרבות פסילה על תנאי להפעלה. בהתייחס לתסקיר צוין, כי המתלוננת חוות הפגיעה נפשית, והערכת המסוכנות הינה גבוהה מאוד.

15. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם כולל החל מ-18 חודשים ועד 36 חודשים, ואת עונשו של הנאשם לקבוע בחלקו המרכזי עליון, כך שיוטל עליו מאסר למשך 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

16. הסנגור הפנה לנסיבות חייו המורכבות בהן גדל הנאשם, כעולה מתסקיר המבחן, משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם, וכן נטילת האחריות. הסנגור הוסיף, כי רצונה של המתלוננת, בהתאם לתסקיר, לחזור לחיים משותפים עם הנאשם, והיא אף מגיעה לביקורים במקום מעצרו.

17. הסנגור הוסיף, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו. את המתחם ביקש לקבוע החל מ-12 ועד 24 חודשים, ואת עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. הסנגור גם ביקש להקל בענישה שתוטל, בכל הנוגע לעבירות התעבורה, נוכח נסיבות האירוע.

18. הנאשם הביע צער על מעשיו וביקש כי תינתן לו הזדמנות לערוך שינוי בחייו. הנאשם ביקש להימנע מפסילת רישונו.

מתחם העונש ההולם:

19. הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לכלל האישומים, ואכן כתב האישום המתוקן מתאר רצף אירועים בעלי מאפיינים הדומים במהותם, אשר כולם נעשו כלפי המתלוננת. במסגרת המתחם יש לתת ביטוי לצבר העבירות אותם עבר הנאשם, ולכן שהאלימות בה נקט אינה חד פעמית. (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)).

20. הערך החברתי אשר נפגע, נוגע בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, בביתו, ומול אלו עמם הוא מקיים מערכת יחסים קרובה, ומשום כך קיימת חומרה יתרה בביצוע עבירות מסוג זה. תיאור האירועים, יכול ללמד על מערכת יחסים שהתאפיינה באלימות, קנאות, הגבלת תנועתה של המתלוננת, וחשש מהנאשם, שהובילה בכל פעם להימלט לבית הוריה. מעשי האלימות והאיומים בהם נקט הנאשם, הינם חמורים ומשמעותיים: הנאשם חנק וסתם את פיה של המתלוננת, במטרה למנוע ממנה לנשום, ישב על ראשה, והניח מרפק על גבה בחוזקה, באישום השלישי הטיח בה מכת אגרוף, ומנע ממנה טיפול רפואי. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות בבסיס האף, המטומה בזרוע ימין, ובזרוע שמאל ופצע בלשון. כלל האירועים, לרבות אלו שבאישום השני, מבססים מסקנה, כי המדובר בנאשם שגלום בו סיכון רב. בכל הנוגע לאישום השני, פגע הנאשם בערכים הנוגעים בביטחון הציבור ומשתמשי הדרך, וכיבוד רשויות החוק.

21. את מתחם העונש ההולם, ביחס לכלל האישומים ראיתי לקבוע החל מ-15 חודשים ועד 30 חודשים, לצד ענישה נלווית, לרבות רכיב של פסילה בפועל ופסילה על תנאי. (ראו לדוגמה: עפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (12.3.2015), רע"פ 1631/12 יצחק פדידה נ' מדינת ישראל (27.02.12), עפ"ג 6178-10 באייבצאייב נגד מדינת ישראל).

העונש המתאים לנאשם:

22. הנאשם כבן 28 נשוי למתלוננת, נטל אחריות על מעשיו והביע צער על המעשים. בכך חסך את העדת המתלוננת, ולכן משמעות חשובה בגזירת העונש. הבאתי בחשבון את עמדת שרות המבחן, באשר לגורמי הסיכון-רמת המסוכנות הגבוהה שנקבעה, ומאידך את גורמי הסיכוי עליהם עומד שרות המבחן, לרבות רצונה של המתלוננת לשקם את הקשר עם הנאשם, לאחר המאסר.

23. הנאשם שוהה במעצר כמשך כשנה, ומדברי מעסיקו עולה כי המדובר בנאשם מוערך ומסור לעבודתו, ובכוונתו להשיבו לעבודה לאחר שחרורו מהמאסר.

24. באיזון בין שיקולים אלו, ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות כלפי בת זוג לרבות עבירת איומים שתופנה כלפי בת זוג.

ג. התחייבות בסך 5000 ש"ח להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע וזאת למשך 3 שנים מהיום. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

ד. פסילה למשך 7 חודשים אשר תימנה מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר. אני מסווג את הפסילה כך שהנאשם יוכל להפעיל מלגזה בשטח המפעל בלבד, "מפעל שוויקי" הפעלת מנוף אף בשטח שמחוץ למפעל.

ה. הפעלת פסילה למשך חודשיים כפי שנפסק בתיק מספר: 11606-02-20 ביום 20.12.2020 אשר ירוצה בחופף.

ו. פסילה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ז. פיצוי בסך 1200 ₪ ב-3 תשלומים החל מיום 2.7.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אדר תשפ"ג, 15 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.